

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Gvntramni Regis Adlocvtio, Qvando In Avdientia Pvblica Convocatis
episcopis, & optimatibus, discussi sunt duces qui rem bellicam male
administrarant anno Christi DXXCV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

illos condemnabit sententia nostri iudicii, a quibus non tenetur æquitas iudicandi. Non vicarios, aut quoscunque de latere suo per regionem sibi commissam instituere vel destinare præsumant, qui, quod absit, malis operibus consentiendo, venalitatem exerceant, aut iniqua quibuscunque spolia inferre præsumant. Clericorum transgressiones cum aduersario instigante contigerint, quatenus illis pro diuino amore reuerentia maior impenditur, tantum conuenit vt acrius refecentur: quoniam si sancti pastores, aut instituti iudices, quod nefas est, subiectorum suorum scelera potius occultare, quam refecare tentaauerint, se ex hoc amplius reos esse vel noxios non ignorant. Cuncta ergo quæ huius edicti tenore decreuimus, perpetualiter volumus custodiri, quia in sancta Synodo Matisconensi hæc omnia, sicut nostis, studuimus definire, quæ præsentis auctoritate vulgamus. Subscriptio domni Gunthramni regis, Perrunas. Data sub die iv. Idus Nouembris anno xxiv. regni superscripti regis.

NOTA SEVERINI BINII.

* *Præceptio gloriosissimi regis Guntramni.*] Post peractam Synodum Matisconensem II. rex Guntramnus hanc sanctionem ad episcopos atque iudices scriptam edidit: qua (vt decet religiosissimum principem) eosdem hortatur episcopos, Verbi in primis prædicationi inuigilare, suumque vt officium non per vicarios, sed per seipsum expleant. Vtinam omnes Christiani principes, huius regis exemplo, ad populi mores corrigendos, atque ad iudices emendandos se conuertant, dum peste, penuria, bello, aliisque calamitatibus affliguntur.

GVNTRAMNI REGIS
ADLOCVTIO,

QVANDO IN AVDIENTIA PVBLICA CONVOCATIS
episcopis, & optimatibus, discussi sunt duces qui rem
bellicam male administrarant anno Christi dxxxv.

BELLO quod Guntramnus aduersus Hispanos Ingundis filie
causa destinarat, cum exercitum in Septimaniam præmisisset,
milites soluta disciplina, quacumque iter erat, cædibus & rapinis,
ac sacrorum etiam locorum direptionibus omnia populati sunt. Quo
factum, vt non modo nihil promouerint, verum etiam in reditu, cum

*per eadem loca regrederentur, partim fame ob rerum inopiam, partim
seditionibus perierint supra quinque millia. Quibus reuersis,
ait Gregorius Turonensis libro 8. cap. 30. magna Guntramnum
regem amaritudo cordis obsedit. Duces vero supradicti
exercitus ad basilicam sancti Symphoriani martyris expe-
tierunt. Veniente itaque rege ad eius solennitatem, re-
præsentati sunt sub conditione audientiæ in postmodum
futuræ. Postea vero, quatuor conuocatis episcopis, nec
non & maioribus natu laicorum, duces discutere cœpit
dicens: Qualiter nos hoc tempore victoriam obtinere pos-
sumus, qui ea quæ patres nostri consecuti sunt non custo-
dimus? Illi vero ecclesias ædificantes, in Deum spem om-
nemponentes, martyres honorantes, sacerdotes veneran-
tes, victorias obtinuerunt, gentesque aduersas diuino opi-
tulante adiutorio, in ense & parma sæpius subdiderunt.
Nos vero non solum Deum non metuimus, verum etiam
sacra eius vastamus, ministros interficimus, ipsa quoque
sanctorum pignora in ridiculo discerpimus ac vastamus.
Non enim potest obtineri victoria, vbi talia perpetrantur.
Ideo manus nostræ sunt inualidæ, ensis tepescit, nec cly-
peus nos, vt erat solitus, defendit ac protegit. Ergo si hoc
meæ culpæ adscribitur, iam id Deus capiti meo restituat.
Certe si vos regalia iussa contemnitis, & ea quæ præcipio
implere differtis, iam debet securis capiti vestro submer-
gi. Erit enim documentum omni exercitui, cum vnus de
prioribus fuerit interfectus. Verumtamen iam experiri
debemus, quid agi oporteat. Si quis iustitiam sequi desti-
nat, iam sequatur: si quis contemnit, iam vltio publica cer-
uici eius immineat. Satius est enim, vt pauci contumaces
pereant, quam ira Dei super omnem regionem dependat
innoxiam. Hæc rege dicente, responderunt duces: Boni-
tatis tuæ magnanimitas, rex optime, enarrari facile non
potest, qui timor tibi in Deum sit, qui amor in ecclesias,
quæ reuerentia in sacerdotes, quæ pietas in pauperes, quæ-
ve dispensatio in egenos. Sed quia omnia, quæ gloria ve-
stra profert, recta veraque esse censentur, quid faciemus
quod populus omnis in vitium est dilapsus, omnemque
hominem agere quæ sunt iniqua delectat? Nullus regem
metuit, nullus ducem, nullus comitem reueretur: & si for-
tassis alicui ista displicent, & ea pro longanimitate vitæ ve-*

stræ emendare conatur, statim seditio in populo, statim tumultus exoritur; & in tantum vnusquisque contra seniore[m] sæua intentione grassatur, vt vix se credat euadere, si tandem filere nequiuert. Ad hæc rex ait: Si quis sequitur iustitiam, viuat: si quis legem mandatumque nostrum respuit, iam pereat, ne nos diutius hoc blasphemium prosequatur.

CONVENTVS APVD ANDELAVM,

ANNO
CHRISTI
587.

QUANDO INTER GVNTRAMNVM ET CHILDEBERTVM reges, episcoporum procerumque consilio pax firmata, mutuique foederis pactio conscripta est anno Christi DXXCVII.

De hoc Conuentu & foedere scribit Gregorius Turonensis libro 9. histor. cap. 11. *Rex, inquit, Guntramnus, cum nepote suo ac reginis, id est cum Childeberto rege, & cum Brunichilde matre, ac Faileuba uxore Childeberti, pacem firmavit, & conscriptis pactio[n]ibus regressus est vnusquisque in ciuitatem suam.* Pactio[n]is vero exemplar profert idem cap. 20. quo loco illam Childeberti legatis a Guntramno prolatam ac relegi iussam narrat.

EXEMPLAR PACTIO[N]IS.

CVM in Christi nomine præcellentissimi domini Gunthramnus & Childebertus reges, & gloriosissima domina Brunichildis regina, Andelaum caritatis studio conuenissent, vt omnia quæ vndecumque inter ipsos scandalum poterant generare, pleniori consilio definirent; id inter eos, mediantibus sacerdotibus atque proceribus, Deo medio, caritatis studio sedit, complacuit, atque conuenit, vt quamdiu eos Deus omnipotens in præsentis sæculo superesse voluerit, fidem & caritatem puram & simplicem sibi debeant conseruare. Similiter quia domnus Gunthramnus, iuxta pactio[n]em, quam cum bonæ memoriæ domno Sigiberto inierat, integram portio[n]em, quæ est de regno Chariberti, illis fuerat consecutus, sibi diceret in integrum redhiberi; & pars domni Childeberti, ea quæ pater suus possederat, ad se vellet ex omnibus reuocare: id inter ipsos constat fixa deliberatione finitum, vt

in